

израстнатъ буйно посѣвитѣ и разнитѣ трѣви: еднитѣ ще нахранятъ челоувѣцитѣ, а другитѣ — животнитѣ. Тогазъ и малкитѣ пѣпки на овошнитѣ дървета ще се разпукнатъ и ще ги покриятъ съ хубава прѣмѣна.

Но прѣзъ декемврий не всички дървета изглеждатъ мъртви, защото въ много градини стърчатъ зелени бръшляни и кипариси, които не искатъ и да знаятъ отъ студа. А въ горитѣ хиляди елхи и борики се зеленѣятъ като по срѣдъ лѣто и се гордѣятъ на лютата зима, че не може да имъ събори иглеститѣ листа.

На такива зелени дървета често кацатъ птиченца и си припомняватъ за хубавото лѣто, прѣзъ което всичко е било зелено и красиво като тѣхъ.

Овошнитѣ дървета сж безъ плодъ; само по трънливитѣ храсте сж се задържали покрити въ черупка сѣменца и чакатъ да дойде нѣкое гладно птиче да ги схруска. Изсѣхналитѣ плодове на кжпината хранятъ множество косове и дроздове.

Но сѣмената на тия растения не служатъ само за храна на птичетата, много отъ тѣхъ силнитѣ вѣтрове разнасятъ по полето, кждѣто израстватъ на пролѣтъ на млади растения. Ако снѣгътъ не ги пазѣше, тѣ биха измръзнали и загинали. Ето защо не трѣбва да се сърдимъ на декемврий, че покривалъ земята съ снѣжна покривка.

